

Arrest

nr. 197 983 van 15 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 1 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren op 01-01-1980 in Gandarshe. U woonde in Gandarshe, Lower Shabelle, tot uw vertrek uit Somalië eind 2015. U behoort etnisch tot de clan Gandarshe, Hawiye. U bent in 1998 gehuwd met N.M.J.. U heeft 7 kinderen. Uw man was een chauffeur die mensen vervoerde tussen Gandarshe en Marka. Uw man werd twee maal benaderd door leden van Al-Shabaab, die hem vroegen om met hen samen te werken. Ze wilden dat hij wapens zou vervoeren. Uw man heeft geweigerd. U hoorde in oktober 2015 dat uw man ontvoerd was.

Anderhalve maand nadat uw man vermist was, kwam A., een Al-shabaablid, zeggen dat uw man een ongelovige was en dat hij in handen was van Al-Shabaab. De volgende dag kwamen ze terug om u mee te nemen, en ze zeiden dat ze enkele vragen hadden over uw man. A. zei dat hij met u zou trouwen omdat uw man een ongelovige is. U werd naar een huis gebracht, waar een sheikh het huwelijk tussen u en A. voltrok. U woonde 7 dagen met A. samen, waarna u kon ontsnappen. U bent te voet gegaan naar uw nicht in Dharoowe. U bleef een nacht bij uw nicht. Uw nicht regelde een plaats in een auto die naar Mogadishu ging. U ging in Mogadishu naar het huis van een andere nicht, waar u nog een maand verbleef. Na 10 dagen in Mogadishu verbleven te hebben, zag u dat A. u had gebeld. Hij zei dat hij wist dat u in Mogadishu was en dat u moest terugkomen als u wou dat hij u zou vergeven. U vertelde alles aan uw oom, die u aanraade te vertrekken uit Mogadishu. U heeft op 1-12-2015 het vliegtuig genomen in Mogadishu naar Turkije. U bent met de boot naar Griekenland gereisd, waar u een maand verbleef. Uw vingerafdrukken werden genomen op 10-12-2015 in Chios, Griekenland. U bent verder met de boot naar Italië gereisd. Uw vingerafdrukken werden op 11-01-2016 in Otranto, Italië genomen. Verder bent u met het vliegtuig van Italië naar België gereisd, waar u aankwam op 21-01-2016 en er asiel aanvraag op 25-01-2016.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U verklaarde afkomstig te zijn van Gandarshe (gehoorverslag CGVS, p. 3), district Marka provincie Lower Shabelle (gehoorverslag CGVS, p. 4). U verklaarde dat de kust ten oosten lag van uw dorp (gehoorverslag CGVS, p. 5). U gevraagd of u Oriale kent, antwoordde u ontkennend. U gevraagd of u Jino kent, verklaarde u het zich niet te herinneren. U gevraagd of u Bulu Saile kent, verklaarde u dat het in geen van deze richtingen ligt. U geconfronteerd met het feit dat het vreemd is dat u Bulu Saile niet kent, aangezien dat niet zo ver ligt van uw dorp (gehoorverslag CGVS, p. 6), verklaarde u dat u Bulu Saile niet weet [niet kent]. Volgens de beschikbare kaarten, toegevoegd aan het administratief dossier, ligt **Oriale op zo'n 1 km van uw dorp, ligt Bulu Saile op zo'n 5 km van uw dorp en ligt Jino op zo'n 8 km van uw dorp, op de weg.** Dat u deze plaatsen niet herkent, hoewel deze in de onmiddellijke nabijheid liggen van uw dorp [Oriale ligt op zo'n 1 km van uw dorp] doet ernstig afbreuk aan de door u beweerde herkomst uit Gandarshe.

U vermeldde beschietingen tussen de clan Abgal en de clan Sheikhaal, [subclan] Gandarshe (gehoorverslag CGVS, p. 13). U gevraagd welke clanconflicten er nog zijn in uw regio, verklaarde u "geen andere". U geconfronteerd met het feit dat volgens informatie waarover het CGVS beschikt, er wel nog een ander clanconflict gaande is, antwoordde u ontkennend. U gevraagd of er ooit vluchtelingen gekomen zijn naar Gandarshe, vroeg u zich af vanwaar [deze] vluchtelingen [komen], waarna u gezegd werd [dat het gaat om vluchtelingen] van andere dorpen of steden, waarna u ontkennend antwoordde. U geconfronteerd met het feit dat er volgens de informatie waarover het CGVS beschikt wel vluchtelingen zijn gekomen naar Gandarshe na een conflict, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat dat niet klopt. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, zijn er omwille van een clanconflict tussen de Haber Gedir en de Biyomaal in Marka, El Wareegow en KM50 mensen gevlucht naar kustdorpen zoals Jilib Marka, Gandarshe en El A. in juni 2014. Volgens de regionale gouverneur voor sociale zaken, Omar Mohamud Ilmi, zijn er zo'n 10.000 mensen gevlucht van dorpen en steden. Volgens een andere bron, toegevoegd aan het administratief dossier, is het clanconflict tussen Habar Gedir en Biyomaal al sinds 1993 aan de gang en duurt het tot het heden [moment van schrijven van het rapport was 2013], waardoor het één van de belangrijkste clanconflicten is in de regio. Dat u niet op de hoogte blijkt te zijn van dit [belangrijk] clanconflict, en verder geen weet heeft van vluchtelingen die naar uw dorp zijn gekomen in 2014 [hoewel de bron spreekt over 10.000 ontheemde vluchtelingen], doet ernstig afbreuk aan uw [recente]herkomst uit Gandarshe, provincie Lower Shabelle.

U gevraagd of ze [Al-Shabaab] ooit tijdelijk zijn verdreven uit uw dorp (gehoorverslag CGVS, p. 9), verklaarde u dat de overheid komt, dat ze weggaan op het moment dat de leden van de overheid daar komen en dat ze [Al-Shabaab] weer terug bij jullie komen nadat de mensen van de regering weg zijn gegaan. U gevraagd wanneer de mensen van de regering gekomen zijn, verklaarde u dat de regering samen met Amisom bij jullie komt met wagens, dat ze daar enkele uren blijven en dan weer weggaan. U gevraagd of ze ooit langer dan enkele uren bleven, [zoals] dagen of weken, verklaarde u dat ze daar 1 keer 3 dagen waren. U gevraagd wanneer dat was, verklaarde u dat het de tiende maand was van 2015. U gevraagd of het regeringsleger of Amisom nog in uw dorp is geweest, afgezien van die ene keer dat Amisom in oktober 2015 kwam (gehoorverslag CGVS, p. 28), antwoordde u ontkennend. U geconfronteerd met het feit dat volgens informatie van het CGVS overheidstroepen op een moment Gandarshe zouden hebben ingenomen, antwoordde u ontkennend. U gevraagd of het Somalisch leger een checkpoint had in uw dorp (gehoorverslag CGVS, p. 13), **antwoordde u tweemaal ontkennend**. U gevraagd of zij in de omgeving rond Gandarshe een checkpoint hadden, antwoordde u opnieuw ontkennend. U verklaarde dat [ze een checkpoint hebben] in Marka, in de grote steden, maar niet in de dorpen, dat ze een checkpoint hebben in de plaatsen waar de regering woonde of aanwezig is, maar dat de regering geen checkpoint heeft op plekken van Al-Shabaab. U geconfronteerd met het feit dat volgens informatie waarover het CGVS beschikt het Somalisch leger wel een checkpoint zou hebben in of rond Gandarshe, antwoordde u ontkennend. U gevraagd of er enige gevechten waren in uw dorp, antwoordde u ontkennend (gehoorverslag CGVS, p. 12), U gevraagd of er gevechten waren toen Amisom wegging, antwoordde u ontkennend. U geconfronteerd met het feit dat er volgens informatie van het CGVS er gevechten zouden zijn geweest in uw regio, antwoordde u ontkennend. U gevraagd of er dan niets van oorlogsgeweld of geweld was in of rond uw dorp, gezien u eerder al zei dat er geen gevechten waren (gehoorverslag CGVS, p. 14), verklaarde u dat elke persoon alleen maar kan verklaren over zijn eigen woonplek, en dat er in uw dorp geen andere zijn [u bedoelde vermoedelijk geweld]. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, hebben strijders van Al-Shabaab op 06-10-2014 een checkpoint van het Somalisch leger [SNG] in het dorp Gandarshe aangevallen en zouden er 3 doden zijn gevallen. U gevraagd waar de regering en/of Amisom een basis hadden in uw dorp (gehoorverslag CGVS, p. 10), antwoordde u ontkennend. U gevraagd of ze een basis hadden in uw dorp, antwoordde u ontkennend en verklaarde u "in mijn dorp Gandarshe niet". U gevraagd of u weet waar ze wel een basis hadden in de omgeving, verklaarde u dat ze in Marka wel aanwezig waren. U nogmaals gevraagd of er een basis was van Amisom of van de overheid in uw dorp, antwoordde u ontkennend (gehoorverslag CGVS, p. 29). Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, vielen Al-Shabaabstrijders op 29-03-2014 een Somalische basis aan in het dorp Gandarshe, waarna de Al-Shabaabstrijders het dorp overnamen na een uur te vechten. **Het is uiterst opmerkelijk dat u geen weet heeft van een basis en checkpoint van het Somalisch leger in uw dorp of van aanwezigheid van Somalische troepen in het algemeen, hoewel het Somalisch leger wel een basis en checkpoint in uw dorp bleek te hebben. Dat u dan gewag maakt van het passeren van Amisom in oktober 2015, maar verder onwetend blijkt te zijn over andere gebeurtenissen en aanwezigheid van troepen, getuigt van gebrekkig ingestudeerde kennis.**

Dat u dan verder geen gewag maakt van geweld in of rond uw dorp, is des te opmerkelijker gezien het checkpoint en de basis van het Somalisch leger in uw dorp werden aangevallen. Het is uiterst onaannemelijk dat u deze gebeurtenissen, het checkpoint en de basis van het Somalisch leger simpelweg gemist zou hebben indien u werkelijk in Gandarshe woonde in die periode. Deze verklaringen doen verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw [recente] herkomst uit Gandarshe.

U gevraagd of de regio rond Gandarshe ooit is aangevallen vanuit de lucht (gehoorverslag CGVS, p. 13), antwoordde u ontkennend. U gevraagd of er ooit beschietingen zijn geweest, verklaarde u dat er wel beschietingen waren, maar niet tussen de regering en Al-Shabaab, maar tussen de Abgal-clan en de Sheikhaal-clan. U gevraagd of u iets weet van luchtaanvallen in de wijde omgeving (gehoorverslag CGVS, p. 15), antwoordde u ontkennend. U geconfronteerd met het feit dat volgens informatie van het CGVS er beschietingen, bombardementen zouden zijn geweest in de wijde omgeving van Gandarshe en dat het vreemd is dat u daar niets over weet, antwoordde u simpelweg ontkennend. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, hebben AMISOM-troepen in februari 2015 mortiergranaten afgevuurd op schuilplaatsen van Al-Shabaab tussen Gandarshe en het dorp K60 op de weg Afgoye-Marka, hebben drones of vliegtuigen basissen van Al-Shabaab gebombardeerd tussen Gandarshe en het dorp KM60 en **hebben Al-Shabaabstrijders het dorp Gandarshe verlaten/ ontruimd onmiddellijk nadat de beschieting begon.** Dat u deze bombardementen in de omgeving van uw dorp en de daaruit volgende evacuatie van Al-Shabaab simpelweg gemist zou hebben, is opnieuw uiterst ongeloofwaardig en doet opnieuw ernstig afbreuk aan de door uw beweerde recente herkomst uit Gandarshe.

U legde een psychologisch rapport neer, een attest van uw besnijdenis en een lidkaart van GAMS. U gevraagd waarom u het attest van besnijdenis neerlegt, verklaarde u dat het ook te maken heeft met uw problemen, dat u ook besneden bent (gehoorverslag CGVS, p. 18). U gevraagd of het feit dat u besneden bent iets te maken heeft met uw vrees voor terugkeer, verklaarde u dat uw dochters nog steeds daar zijn. U gevraagd wat u bedoelt, verklaarde u dat u al besneden bent, maar dat uw dochters nog niet besneden zijn, dat u graag wil dat men ze helpt, dat ze gered worden (gehoorverslag CGVS, p. 19). U gevraagd of uw dochters in Mogadishu zijn, antwoordde u bevestigend. Wat betreft uw dochters dient opgemerkt dat deze zich, volgens uw eigen verklaringen, nog steeds in Somalië zou bevinden. Er kan echter geen internationale bescherming geboden worden aan personen die hun land van nationaliteit of gewoonlijk verblijf niet verlieten. Wat betreft uw lidkaart van de organisatie GAMS, dient opgemerkt te worden dat het CGVS uw lidmaatschap van GAMS niet betwist, maar dat dit lidmaatschap verder niet relevant is voor het onderzoek van uw asielaanvraag. Hoewel vrouwenbesnijdenis inderdaad als een vorm van vervolging of ernstige schade kan beschouwd worden, dient vastgesteld dat er geen aanwijzing is dat deze vorm van vervolging ten aanzien van u herhaald zou worden in geval van terugkeer naar uw land van herkomst. Gezien er geen enkele element aanwezig is in het administratief dossier, dat zou kunnen doen vermoeden dat u deze vorm van vervolging opnieuw zou dreigen te ondergaan, middels een herbesnijdenis, dient vastgesteld te worden dat u deze traditionele praktijk reeds ondergaan heeft, en u om deze reden geen internationale bescherming meer kan worden verleend.

Wat betreft het door u neergelegde psychologisch rapport - waaruit blijkt dat u een trauma zou hebben overgehouden aan uw besnijdenis - dient opgemerkt te worden dat u hier helemaal niets meer over vermeldde tijdens het interview met het CGVS op 08-02-2017, hoewel u hier meermaals te kans toe kreeg. U gevraagd waarom u het attest van besnijdenis neerlegt, verklaarde u dat het ook te maken heeft met uw problemen, dat u ook besneden bent (gehoorverslag CGVS, p. 18). U gevraagd of het feit dat u besneden bent iets te maken heeft met uw vrees voor terugkeer, verwees u enkel naar uw dochters die nog steeds in Somalië zouden zijn (gehoorverslag CGVS, p. 19). U maakte helemaal geen gewag van eigen problemen of psychologische problemen ten gevolge van uw besnijdenis, maar begint daarentegen wel over de mogelijke besnijdenis van uw dochter wanneer u naar meer uitleg wordt gevraagd. Er werd verder gepeild naar uw psychologische problemen: U gevraagd waarom u het psychologisch rapport neerlegt en wat u daarmee wil aantonen (gehoorverslag CGVS, p. 26), verklaarde u dat men zich de problemen die u gehad heeft, wel kan voorstellen, dat u te horen heeft gekregen dat uw man vermoord is toen u hier was, dat u soms niets meer kan weten, dat iemand u moet aanraken en dat die moet vertellen waar u bent op dat moment en dat u soms de plaatsen niet herkent. U gevraagd sinds wanneer u last heeft van die psychologische problemen (gehoorverslag CGVS, p. 27), verklaarde u **dat het begonnen was toen uw man vermist was [in 2015]**, dat uw problemen zijn verergerd toen u alleen was, dat u in Griekenland 4 dagen in coma was en dat u eerst niet wist waar u zich bevond toen u opnieuw bij bewustzijn kwam.

*U opnieuw gevraagd of uw psychologische problemen zijn begonnen sinds uw man vermist is, antwoordde u bevestigend, en verklaarde u dat u een moeder bent van 7 kinderen die op een dag te horen kreeg dat uw man ontvoerd was, dat u alleen was, dat u geen hulp had van iemand, dat u zich in een gevaarlijke omgeving bevond en dat u hier te horen kreeg dat uw man vermoord was en dat uw kinderen uitgedeeld waren. **Het dient opgemerkt te worden dat er meermaals gevraagd werd naar de oorzaak van uw psychologische problemen en u steeds de verdwijning van uw man als oorzaak vermeldde. U maakte helemaal geen gewag meer van trauma's die u nog overhoudt ten gevolge van uw besnijdenis,** zoals u verklaarde tijdens uw bezoek aan de psycholoog op 19-10-2016, waardoor de ernst van het trauma ten gevolge van uw besnijdenis in vraag gesteld kan worden. Het psychologisch rapport, opgesteld op basis van uw verklaringen, vermeldt verder psychologische problemen ten gevolge van het door u beweerde gedwongen huwelijk en de verdwijning van uw man, waardoor u verward zou zijn, belangrijke zaken zou vergeten en u soms geen besef meer heeft van plaats en tijd. Ten eerste dient opgemerkt te worden dat uw [recente] herkomst uit Gandarshe ongeloofwaardig wordt bevonden, waardoor er geen geloof kan gehecht worden aan gebeurtenissen in 2015 in Gandarshe zoals de ontvoering van uw man en uw gedwongen huwelijk die plaatsvonden in oktober 2015 [u verklaarde dat uw man ontvoerd werd in oktober 2015, waarna u gedwongen werd te huwen met een Al-Shabaablid, gehoorverslag CGVS, p. 20 en 23]. Wat betreft de opmerking van de psycholoog dat u soms zaken vergeet en verward bent, dient opgemerkt te worden dat hieruit niet naar voren komt dat u door psychologische problemen verhinderd zou zijn om coherent en helder te antwoorden op vragen van het CGVS omtrent uw leefomgeving in Somalië. Uit dit attest blijkt voorts niet dat er [diepgaand] medisch onderzoek is gevoerd, noch dat u niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van uw asielprocedure. U maakt derhalve niet aannemelijk dat uw geestelijke toestand u ervan zou weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen. Integendeel, u bleek wel van meerdere details op de hoogte te zijn, die wijzen op een zekere helderheid van geest. Zo kon u bijna tot op de dag zeggen wanneer uw man vermist was [de derde, vierde of vijfde dag van de tiende maand van 2015, gehoorverslag CGVS, p. 13], u kon de naam geven van de oude man die neergeschoten werd door Amisom-soldaten [Sidow Sheikh Mohamed, gehoorverslag CGVS, p. 10], u kon zeggen hoelang u naar school bent gegaan [7 à 8 maanden, gehoorverslag CGVS, p. 7], u kon zeggen wanneer Al-Shabaab de eerste keer naar uw dorp is gekomen [2009, gehoorverslag CGVS, p. 9], u kon zeggen hoe vaak uw man gebeld werd door Al-Shabaableden [2 maal, gehoorverslag CGVS, p. 19], u kon zeggen hoelang uw gedwongen huwelijk duurde [7 dagen, gehoorverslag CGVS, p. 20], hoelang u zich goed gedroeg bij uw man [5 dagen], hoelang u binnen bleef toen u in Mogadishu onderdook [10 dagen, gehoorverslag CGVS, p. 21], u kon zeggen hoe lang u in coma was in Griekenland [4 dagen, gehoorverslag CGVS, p. 27], u kon zeggen dat er 3 mensen omgekomen waren en 11 mensen naar het ziekenhuis werden gebracht toen de boot kapseisde op weg naar Italië (gehoorverslag CGVS, p. 28) en u kon zeggen dat u 4 uur bleef in de luchthaven van Brussel (gehoorverslag CGVS, p. 28). Het dient opgemerkt dat bovenstaande verklaringen – waaruit blijkt dat u wel degelijk in staat bent om zich precieze data te herinneren en precieze aantal uren, afbreuk doen aan de belangrijke vergetelheden die het psychologisch rapport vermeldt. Het is geenszins geloofwaardig dat u zich bovenstaande data zou herinneren, maar dan zaken zoals de aanwezigheid van het Somalisch leger en hun checkpoint en basis in uw dorp niet zou herinneren, aanvallen op dat checkpoint en die basis niet zou herinneren, een belangrijk clanconflict in de regio niet zou herinneren, vluchtelingen die naar uw dorp komen niet zou herinneren, bombardementen en evacuatie van Al-Shabaab uit uw dorp niet zou herinneren en buurdorpen in de onmiddellijke nabijheid van uw dorp niet zou herkennen.*

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt recent afkomstig te zijn uit het district Marka gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst uit Gandarshe in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Gandarshe heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 08-02-2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië (gehoorverslag CGVS, p. 18). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter volhouden dat die plaats [Gandarshe] nooit eerder heeft verlaten behalve nu [uw vertrek in 2015].

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster een "Advies van het UNHCR" van 9 oktober 2009 in het kader van een toenmalige Somalische asielzaak.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 6 juni 2017 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster geeft een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht. Verzoekster meent dat *"de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal voordoen, deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten"*, hetgeen volgens verzoekster bevestigd wordt in de rechtspraak van de Raad van State (RvS 173.899, 7 augustus 2007) en rechtsleer (Vereecke, V., *Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht*, Story Publishers, Gent 2008, p. 49).

Waar verweerder stelt dat verzoekster de dorpen rondom haar dorp onvoldoende zou kennen, herneemt het verzoekschrift dat verzoekster meermaals heeft aangegeven dat zij haar dorp zelden verlaten heeft. Bovendien voert het verzoekschrift aan dat het *"verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving."* Verzoekster verwijst hierbij naar een advies van professor Abbink, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, aan het UNHCR waarin hij stelde *"dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen"*. Hij gaf voorts aan dat *"In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes - (...) - niet (kunnen) kennen."* Het verzoekschrift stipt aan dat hierbij dus niet wordt gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel. Wel wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan.

Het verzoekschrift meent dat verwerende partij alle relativeringsvermogen, alsook de kennis van verzoekende partij, volledig aan de kant geschoven heeft. Er wordt betoogd dat, wanneer het gehoor van verzoekster erop wordt nagelezen, weldegelijk blijkt dat zij uitgebreide kennis heeft over haar regio van herkomst. Zo kende zij bijvoorbeeld haar district en de rondom gelegen districten en dorpen, vertelde zij welke dorpen zij passeerde op weg naar Mogadishu, kende zij de plaatsen met de grootste checkpoints en vertelde zij over de school in Gandarashe en het feit dat het niet meer operationeel is sinds de komst van Al Shabaab. Zij kon evenzeer uitweiden over Al Shabaab en hoe haar leven veranderde onder hun bewind. Verzoekster vertelde wanneer Al Shabaab voor het eerst naar haar dorp is gekomen en dat Al Shabaab de school had ingenomen en het al basis gebruikte. Verzoekster beklemtoont daarnaast op de hoogte te zijn van zeer specifieke gebeurtenissen uit haar dorp, zoals de moord op een oude man door Amisom. Zij gaf aan tevens de Ugas van Gandarashe te kennen.

De vaststelling dat verweerde deze kennis van verzoeker zomaar naast zich neerlegt, acht het verzoekschrift klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig.

Het verzoekschrift is van oordeel dat verweerder zich enkel gefocust heeft op de vragen waarop verzoekster niet kon antwoorden en het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden - naast zich neerlegt.

Het verzoekschrift haalt aan dat verzoekster bovendien tal van medische stukken heeft voorgelegd waaruit blijkt dat zij kampt met ernstige psychische problemen en geheugenproblemen.

Dit werd eveneens uitgebreid geattesteerd door de behandelende arts die stelt dat verzoekster trauma's heeft opgelopen, verward is en zaken vergeet. Verzoekster meent dat verweerde onredelijk is te werk gegaan en ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de opmerkingen van de arts aangaande de mentale toestand van verzoekster.

Verzoekster voert een schending van de materiële motiveringsplicht aan. Zij benadrukt dat zij wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst heeft. Volgens verzoekster toont de informatie die zij heeft gegeven tijdens haar gehoor ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië, Gandarashe afkomstig is.

In hoofdorde wordt gevraagd om verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van haar asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoekster verklaart te zijn geboren op 1 januari 1980 in de stad Gandarshe (wijk 'Bulo-El'), Lower Shabelle, Somalië, en aldaar te hebben gewoond tot haar vlucht op 1 december 2015 (verklaring DVZ, punten 4, 5, 10), kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij haar hele leven in Gandarshe, Somalië heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten, te meer nu verzoekster er een rijk gevuld leven leidde en ze volgens haar beweringen 35 jaar was toen ze vertrokken is. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters geografische, maatschappelijke en socio-politieke kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.5. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoeksters geografische kennis ontoereikend is. Zo kent verzoekster de dorpen Oriale, Bulo Saile, Dharooy en Jino niet (gehoorrapport van het CGVS van 8 februari 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 5), terwijl deze dorpen respectievelijk op één, vijf, vijf en tien kilometer van verzoeksters beweerde dorp van herkomst liggen (zie kaarten administratief dossier). Dat verzoekster deze naburige dorpen in de onmiddellijke omgeving van Gandarshe niet kent, doet afbreuk aan haar beweerde herkomst, temeer nu zij stelde niet buiten haar dorp te gaan, "*[i]k ging alleen maar naar mijn buurdorpen, maar niet ver.*" (CGVS-verslag, p. 6). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt bovendien dat Oriale en Dharooy op weg naar het dorp Dhanaane, één van de buurdorpen die verzoekster verklaarde te hebben bezocht (CGVS-verslag, p. 6), liggen. Het argument in het verzoekschrift dat verzoekster haar dorp zelden verlaten heeft, kan haar onwetendheid over deze dorpen in de omgeving van Gandarshe aldus niet verklaren.

2.6. De Raad stelt vast dat verzoekster tegelijk beweert dat ze wel veel kennis heeft en anderzijds dat ze geen kennis kan hebben als geïsoleerde vrouw. Dit laatst is bovendien een loutere bewering die bezwaarlijk ernstig is nu verzoekster -volgens haar verklaringen- een grote familie heeft zodat kan verwacht worden dat zijn ten volle deelnam aan het gemeenschappelijk leven.

2.7. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoeksters asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR-advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoeksters asielzaak.

2.8. Verder bleek verzoekster onaannemelijk onwetend over de clanconflicten in haar beweerde regio van herkomst. Verzoekster verklaarde dat er zich beschietingen hadden voorgedaan tussen de Abgal clan en de subclan Gandarshe (Sheikhal clan), maar dat er geen andere clanconflicten waren in haar regio (CGVS-verslag, p. 13). Zij voegde hieraan toe dat er nooit vluchtelingen naar Gandarshe gekomen zijn ingevolge een conflict (CGVS-verslag, p. 13). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat er zich in 2015 een clanconflict tussen de Habr Gedir subclan (Hawiye) en de Biyomaal subclan (Dir) had voorgedaan in Lower Shabelle, met als gevolg dat de inwoners van Marka, El Wareegow en KM50 op de vlucht sloegen naar kustdorpen zoals Jilib Marka, Gandarshe - verzoeksters dorp - en El Ahmed. Volgens de regionale gouverneur voor sociale zaken, Omar Mohamud Ilmi, zijn er 10.000 mensen hun dorpen en steden ontvlucht. Verder blijkt dat deze twee clans in het verleden verscheidene keren hebben gevochten over de regio, zonder dat ooit een duurzame staakt-het-vuren kon worden bewerkstelligd. Hierop gewezen, antwoordde verzoeker louter "*Nee klopt niet*", wat haar onwetendheid slechts kan benadrukken. Dat verzoekster niet op de hoogte is van dit belangrijk en aanhoudend clanconflict, noch heeft opgemerkt dat er zich in 2014 vluchtelingen naar haar dorp begaven als gevolg ervan, noch een aannemelijke verklaring kan geven voor haar onwetendheid, ondermijnt geheel de waarachtigheid van verzoeksters beweerde herkomst.

2.9. Evenmin kunnen verzoeksters oppervlakkige en onjuiste verklaringen aangaande de aanwezigheid van legertroepen en Al Shabaab, en de hiermee samenhangende ingrijpende gebeurtenissen, in haar beweerde regio van herkomst overtuigen. Zo verklaarde verzoekster dat er in Gandarshe geen basis was van AMISOM of het overheidsleger (CGVS-verslag, p. 10, p. 28-29), dat het regeringsleger of AMISOM, afgezien van één keer in oktober 2015, Gandarshe nooit ingenomen hadden (CGVS-verslag, p. 9, p. 28) en dat het Somalisch leger geen checkpoint had in Gandarshe (CGVS-verslag, p. 13), wat niet overeenstemt met de informatie in het administratief dossier. Hieruit blijkt namelijk dat het Somalisch leger Gandarshe op 4 februari 2014 hebben ingenomen; dat er wel degelijk een Somalische basis in Gandarshe aanwezig was, nu de informatie vermeldt dat deze op 29 maart 2014 werd aangevallen door Al Shabaab strijders; en dat het Somalisch leger eveneens een checkpoint in Gandarshe had, hetgeen werd aangevallen door Al Shabaab strijders op 6 oktober 2014. Verzoekster gaf verder aan dat er - behalve tussen clans - nooit enige gevechten waren in Gandarshe, zelfs niet wanneer AMISOM in oktober 2015 naar verzoeksters dorp was gekomen nu Al Shabaab uit zichzelf was weggegaan (CGVS-verslag, p. 12) en dat de regio rond Gandarshe nooit is aangevallen vanuit de lucht (CGVS-verslag, p. 13, p. 15). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er wel degelijk gevechten, waaronder ook een luchtaanval, hadden plaatsgevonden in Gandarshe – een kort vuurgevecht tussen Al Shabaab en Somalische troepen op 6 oktober 2014; een één-uur-durend gevecht tussen Al Shabaab en het overheidsleger op 29 maart 2014; een mortieraanval door AMISOM op 16 februari 2015 op schuilplaatsen van Al Shabaab tussen Gandarshe en K60 dorpen op de Afgooye-Marka weg, waarna Al Shabaab strijders Gandarshe onmiddellijk verlieten; een luchtaanval uitgevoerd door, vermoedelijk Amerikaanse, oorlogsvliegtuigen, drones of schepen uit de Indische Oceaan, waarbij een basis van Al Shabaab tussen Gandarshe en het dorp KM60 werd gebombardeerd met twintig dode Al Shabaab strijders tot gevolg. Geconfronteerd met het feit dat er wel gevechten geweest waren in verzoeksters beweerde regio, antwoordde zij louter ontkennend (CGVS-verslag, p. 12). Nogmaals gevraagd of er dan niets van oorlogsgeweld of geweld was in of rond Gandarshe, antwoordde verzoekster ontwijkend, *“Elke persoon kan alleen maar verklaren over zijn eigen woonplek, in mijn dorp zijn er geen andere.”* (CGVS-verslag, p. 14). Dat verzoekster slechts kan stellen dat AMISOM in oktober 2015 in haar dorp is geweest, doch geen weet heeft van de aanwezigheid, de basis en het checkpoint van de Somalische troepen in Gandarshe, noch van voornoemde incidenten, aanvallen en gevechten in en rond haar voorgehouden dorp, getuigt slechts van een gebrekkig ingestudeerde kennis en kan slechts aantonen dat verzoekster niet afkomstig is uit Gandarshe. Er kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat verzoekster op de hoogte zou zijn van de aanwezigheid van een checkpoint in haar dorp, van binnen- en buitenlandse troepen en van de gevechten en aanvallen die zich voordoen in en rond Gandarshe, minstens hierover gehoord heeft, indien zij werkelijk in Gandarshe woonde, temeer gezien deze informatie omwille van veiligheidsredenen cruciaal is voor verzoekster en haar familie.

2.10. Waar in het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoekster uitgebreide kennis heeft over haar regio van herkomst blijft kan deze uit voorgaande geenszins blijken. Deze beperkte kennis volstaat geenszins om haar voorgehouden herkomst uit Gandarshe aannemelijk te maken. Immers de weinige gegevens over districten en dorpen, over de school in Gandarshe niet meer operationeel is sinds de komst van Al Shabaab, over een checkpoint bij Mogadishu (terwijl ze deze in haar dorp niet kent) over de moord op een oude man door AMISOM, kunnen immers makkelijk worden opgezocht en ingestudeerd. Dat verzoekster de Ugas van Gandarshe zou kennen is een loutere bewering. Volledigheidshalve dient nog worden opgemerkt dat de elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoekster niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032) wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongeloofwaardigheid van verzoeksters herkomst aan te tonen. Hoe dan ook de bestreden beslissing dient te worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal immers heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoeksters asielaanvraag.

2.11. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoekster niet bekend is met Gandarshe, Somalië en er ook niet heeft gewoond. De door haar aangehaalde problemen met Al Shabaab, die zich zouden hebben afgespeeld in Gandarshe, Somalië, zijn derhalve eveneens ongeloofwaardig.

2.12. Het medisch attest waaruit blijkt dat verzoekster besneden is en haar lidkaart van GAMS doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen omtrent haar herkomst. De lidkaart van GAMS is slechts een bewijs van haar lidmaatschap van deze organisatie, dat overigens niet betwijfeld wordt. Het door verzoekster bij het CGVS neergelegde medisch attest toont aan dat verzoekster een besnijdenis type 3 heeft ondergaan.

Vooreerst dient te worden gesteld dat verzoekster niet afkomstig is uit Somalië en dat ze ervoor kiest om haar ware herkomst niet te melden. Nochtans is het land van herkomst een essentiële factor bij de beoordeling van de besnijdingscultuur in het land, de beschermingsmogelijkheden aldaar en dus het risico op besnijdenis in het algemeen. Zelfs indien verzoekster afkomstig zou zijn van Somalië – wat niet het geval is – dan nog licht verzoekster niet toe hoe de besnijdenis die zij onderging – en die niet betwist wordt – thans aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Integendeel, verzoekster geeft nergens aan dat ze inzake haar besnijdenis een bepaalde persoonlijke vrees koestert in geval van een mogelijke terugkeer naar haar land van herkomst, maar beperkt zich integendeel dienaangaande tot de bewering *“Het heeft ook te maken met mijn problemen, ik ben ook besneden. (...) Ik ben al besneden, maar mijn dochters zijn nog niet besneden, ik wil graag dat jullie helpen dat ze gered worden. (...)”* (CGVS-verslag, p. 18-19). Wat verzoeksters vrees voor de besnijdenis van haar dochters betreft (CGVS-verslag, p. 18-19), kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster zonder haar dochters naar België is gevlucht. Daarenboven wordt verzoeksters herkomst uit Somalië niet aangenomen. De Raad ziet dan ook niet in hoe de Belgische overheid haar dochters zouden kunnen beschermen in dit niet nader gespecificeerde land. Bovendien kan uit bovenstaande niet blijken dat verzoekster haar land van herkomst diende te verlaten omwille van een nood aan internationale bescherming. Zij verkoos aldus vrijwillig om haar dochters in haar land van herkomst achter te laten. Uit deze handelwijze kan dan ook enkel worden afgeleid dat verzoekster van oordeel is dat haar dochters veilig zijn.

2.13. Het door verzoekster bij het CGVS neergelegd psychologisch attest, opgesteld op 19 oktober 2016 door psycholoog-seksuoloog A-C Slangen, vermeldt dat verzoekster een trauma heeft overgehouden aan haar besnijdenis. Vooreerst merkt de Raad op dat verzoekster haar psychologische problemen tijdens het gehoor bij het CGVS slechts kadert in de context van de moord op haar man en de daarmee verbonden problemen *“u kunt u voorstellen, de problemen die ik heb gehad, ik heb te horen gekregen dat mijn man vermoord is toen ik hier was. soms kan ik niets meer weten. Ik vraag, iemand moet me aanraken en moet me vertellen waar ik op dat moment ben. Soms herken ik de plaatsen niet.”*, CGVS-verslag, p. 26), doch deze niet in verband brengt met haar besnijdenis (CGVS-verslag, p. 26-27).

Waar het attest vermeldt dat verzoekster soms zaken vergeet en verward is, kan hieruit niet worden afgeleid dat verzoekster niet in staat zou zijn haar bekendheid met de feitelijke en onmiddellijk waarneembare omgeving van haar geboortedorp, waar zij ook heel haar leven heeft gewoond, en met de ingrijpende gevechten die in en rond haar dorp hebben plaatsgevonden, niet zou kunnen aantonen. Daarenboven blijkt uit lezing van het gehoorverslag dat de dossierbehandelaar verzoekster professioneel ondersteunde en dat verzoekster geen problemen had om te antwoorden en zich doorheen het gehoor precieze data en aantallen kon herinneren zoals terecht uitvoerig werd toegelicht in de bestreden beslissing. In het licht van deze vaststellingen is het dan ook niet geloofwaardig dat verzoekster zich noch de aanwezigheid van het Somalisch leger, hun checkpoint en basis, noch een belangrijk clanconflict in de regio en de daarmee gepaard gaande vluchtelingen in haar dorp, noch de gevechten en bombardementen in en rondom haar dorp niet zou herinneren. Evenmin kan worden aangenomen dat verzoekster de buurdorpen in de onmiddellijke nabijheid van Gandarshe niet zou herkennen, indien zij daar werkelijk haar hele leven zou gewoond hebben.

2.14. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.16. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoot noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Gandarshe, Somalië zodat zij evenmin aannemelijk maakt dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.17. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.18. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.19. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.20. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK